

Steyr G. 12/34

Ve sbírkách německých vojenských zbraní se vzácně vyskytují pušky označované dříve G29 (ö), nebo v německojazyčném prostoru prostě Luftwaffenkarabiner. Dnes již víme, že jejich správný název zní G. 12/34. Kde se však vzaly?

Puška M. 12/34 z kolumbijského kontraktu

PO anexi Rakouska v březnu 1938 odkoupil většinový podíl v rakouské zbrojovce a automobilce Steyr-Daimler-Puch AG německý koncern *Reichswerke Hermann Göring*. Ten nesl své jméno nadarmo a tehdejší druhý nejmocnější muž třetí říše v něm měl výrazné slovo. Není nijak překvapivé, že se produkční kapacity společnosti okamžitě rozhodl využít. Göringa totiž tou dobou trápil palčivý problém – Luftwaffe se nedostávalo pěchotních zbraní. Branně-hospodářský a vyzbrojovací úřad (Wehrwirtschafts- und Rüstungsamt) totiž většinu produkce pěchotních zbraní směřoval k pozemnímu vojsku (Heer), a na letectvo (Luftwaffe) se prakticky nedostávalo.

Toto rozdělení však platilo pouze pro zbraně plošně zavedené do výzbroje

německé branné moci. Zbrojovka ve Steyru měla v programu také zbraně do německé výzbroje nezavedené, ale jinak více než konkurenceschopné. Kromě samopalů S1-100 šlo především o opakovací pušky M. 12/34.

Kolumbijská stopa

Historie těchto zbraní se začala psát ve druhé polovině dvacátých let, kdy se pomalu uvolňovala omezení daná mírovou smlouvou ze St. Germain. Zbrojovka Steyr vycítila příležitost vrátit se k tehdy velmi lukrativní výrobě vojenských zbraní a za tím účelem vyprodukovala řadu prototypů opakovacích pušek služebního typu se závěry typu Mauser 98 a Mannlicher-Schönauer v různých rážích. Ty pak od konce dvacátých let velmi aktivně nabízela na světových

tržích pod značkou Steyr-Solothurn. Kýžený úspěch se však nedostavil. Trh s novými puškami si mezi sebe už dřív rozdělily Československá Zbrojovka Brno a belgická Fabrique Nationale, jejichž nabídku doplňovali převážně belgičtí obchodníci nabízející zbraně pocházející především z přebytků po první světové válce. Pro steyrskou zbrojovku už na trhu nebylo místo.

Jediný úspěch se nakonec podařil roku 1934. Kolumbie, která měla ve výzbroji pušky a karabiny Steyr Modelo 1912, pořízené před první světovou válkou, si toho roku objednala 10 000 pušek ráže 7 x 57 mm pod označením Modelo 12/34. Šlo o pušky systému Mauser 1898 odpovídající délkou, rozměry a hmotností karabinám Modelo 1912. Proti nim však měly klasické dlouhé hledí a především pažby typicky rakouského tvaru s ostrým profilem pistolové rukojeti a atypickým lisovaným kováním. Zbraně nesou na pouzdře závěru kolumbijský státní znak, na boční liště pak popis *Steyr-Solothurn Waffen A.G.*, a jsou číslovány ve formátu 34-XXXX. Z toho lze odvodit, že objem zakázky nepřesáhl 9999 zbraní.

Společnost ve Steyru postupovala, jak bylo v dané době obvyklé, a označení, pod kterým byla zbraň poprvé zavedena do nějaké armády, převzala jako její obchodní označení. Zbraň proto byla následně nabízena jako Modell 12/34, v anglicky psaných propagačních materiálech Mark 12/34. Dalšího zákazníka se však pro ni získat nepodařilo. Údajnou existenci menší zakázky pro policejní složky jednoho z brazilských federálních států se nepodařilo prokázat a neobjevily

Kolumbijský znak na pouzdru závěru